

ducū ab vtrifq; q̄ fit p̄ caracte
rē ordinis **P**rimo imp̄mitur ad
fidei susceptōe; **S**ecūdo ad ei?
cōfessionē seu defensionē. **T**er
ti? ad doctrinā fidei siue traditō
nē. hęc aut̄ triplex distinctio in
triplici sepa cōe a electōe ppli
isrl̄. significata ē. nāi electōe a se
pacō e eoz ab egyptiis siḡtur
Caracter baptismalis. in sepa
cōe bell atoz ab inbellib; **C**ara
cter ofiī cōmis. in sepa cōe vno
leuitaz ab alijs caracter ordi
s hęc p̄. vñ etiā th̄o. dicit q̄ in eu
iustib; ordi s susceptōe q̄s dux
efficitur quo ad aliq̄d ppli xp̄i
am . . . **Capitulum. vi.**

Actionis extreme sac̄
mētum exeūtib; de hoc
mūdo est institutū. vbi
p̄mo vidēdū de eius effectibus
secūdo quō sit recipiēdum **T**er
tio an sit necessāio recipiēdum
Quāto ad p̄mū nōnd̄ fm̄
th̄o. m. iiii. di. xxiiij. et alios. q̄
quāq; sunt principales effect?
huius sacramenti. **P**rimo a p̄n
cipalis sc̄dm th̄o. est ablacō re
liquiaz peccati. non aut̄ dicun
tur reliquie peccati habit? vel
disposicōnes peccatorum sed de
bilitates ex talibus consequen
tes et alias animam ad malum
occasionantes. vñce primus ef
fect? est quedam sanacō spūa
lis quedatur contra quādam
debilitatem vel ineptitudinem

q̄ in nob̄ r̄linq̄tū ex pctō actu
ali a originali cōtra quā debili
tatē roboratur hō p̄ hoc sac̄mē
tū. vñ p̄. de. pa. declarat illis vl
teri? dicēs q̄ morte instāte im
minet gravissima tēptacō inimici
calcaneo infidiati. **E**t causatur
ex q̄tuor. **P**rimo ex memoia p̄
cedēciū delictoz ex q̄b; in despe
ra cōe; illabi quis poss; **S**ūto ei
plures a gravib; pctis q̄s cō
sensit m̄to magis meruiti tēp
tacōib; deseri. ibi aut̄ imminet
gravissima tēptacō. **S**ecūdo ex
habitib; malis q̄ i otrariū grē
inclinant a ptunc hō p̄n? ē ad
malū pcti. **T**ercō ex inclinatio
ne aie ad corp? infirmū cui iteta
ē magis ptuc a p̄ōns min? ai
ma sibi p̄i m̄tenoit. naturalit̄
ei diligit corp? a q̄ separi sc̄dm
p̄h̄m. iiii. ethicorū tribulissimū
est. **Q**uarto patietur tūc visio
nes terribiles hō ex hīs oibus
aia debilioz efficit a gravissā
iminet tēptacō. ideo q̄si pugil
inungit otr̄ de monē hē ofirmā
d? otra mūdū. a sic infirmitas
spūalis p̄ hoc sac̄mētū tollitur
in pte vel i toto. a hoc si infirm?
vritur racōe. filia h̄s ifra. c. xi.
g. si aut̄ infirm? iā pdidit vsū
racōnis laps? in frenesim ita q̄
peccatē nō p̄t tūc adhuc r̄stat
in eo infirmitas ab actugl̄ a p̄
na debita pctō actuali. a otra
hanc q̄ secūdo a infirmitas eē.

Tertium**Preceptum**

datur vñctio dicit pe. de pa. ut
 pugnās in fine vicat a purga
 tus sine graui purgatio celū
 intret et ppter has duas infirmi
 tates fit vñctō. vñ triplex pot
 esse ibi infirmitas. p̄ma corpora
 lis. secūda spūalis ad resisten
 dū tēptacōmi. tertia spūalis ad
 obligacōem pene. **S**ecūdus
 effectus est secūdari⁹ vic; sam
 tas corporalis hūc aut nō indu
 cit nisi sed; q̄ expedit ad finez
 p̄ncipalē sc; ad sanacōē; spūa
 lem. et tunc sp̄ inducit dic. thō.
 dūmodo nō sit impedimentum
 ex parte recipiētis. **T**ertius si im
 minet dicit idē aliq̄ peccatū
 mōle vel viāle quo ad culpā
 tollit ip̄m dūmodo non ponā
 tur obstaculū ex pte recipiētis
 ita q̄ attritus pot̄ fieri cōtritus
 si non prius fuit. pe. de pa. ad
 dit. ponatur enī q̄ duo infirmi
 sint in extremis. ambo solū at
 triti nō potētes confitei quoz
 vn⁹ iungatur alter nō p̄m⁹
 pot̄ saluari a alter damnari.
 q̄ in p̄mo vñctiois sacmētū
 de attrito fecit contritum non
 sic i secūdo. **I**tem ponatur etiā eol
 esse ofessos tñ i confessione po
 tuerunt habere tam impfectū
 dolorē q̄ fuerunt ficti respectu
 sacramēti penitentie. stat p̄mū
 p vñctioē fieri cōtritum non se
 cūdum q̄ non vñgitur. **I**tem
 ponatur etiā eē cōmūcati ad

Capitulu**Sextum**

huc vñ delebitur pccm qd al
 teri non delebitur non vñcto
Qrtus est hilaitas mētis nō
 actualis sed habitualis q̄ fit p
 augmētum gr̄e habitualis si
 p̄fuit et infusio noue gratie sa
 cramentalis q̄ p̄cedētia efficit et
 cōtus quida; sac̄ mētis. **Q**ui
 tus effectus est professio que
 dā vltimate xp̄iane fidei. sic ofir
 cō est professio quedā inchoa
 te fidei p̄ baptismū. **E**t ista inu
 untur iaco. v. **I**nfirmitur quis ex
 vobis inducat presbiteros ec
 clesie et orēt sup eū vngentes
 eū oleo in noīe dñi. et oratio fi
 dei saluabit infirmū et alleuia
 bit eū dñs. et si in pccis fuerit
 dimittent̄ ei. **Q**uo ad. ij. tria **b**
 obhuanda sūt. **P**rimo iungē
 dus debet eē penitens saltē do
 lore attricōis alias fictus ob
 staculū sacmēto poner; **S**e
 cūdo deb; vti ratioē actu vel ali
 qualiter de pp̄m̄q̄ vsus fuisse.
 ideo p̄ueis nullaten⁹ est dādū
 nec fatuis. nec fuisis seu amē
 tibus qui nunq̄ ratioē vñ sunt
 q̄ sacramentum hoc req̄rit ut
 profit q̄ ex quadā deuocōne
 suscipiatur quā p̄fati nūq̄ ha
 buerūt. **F**renetici tamē et amē
 tes si in mēte sana cōstituti hoc
 sacramētum petiuerūt eis dai
 potest iā alienatis a rationis
 vsu dūmō non fatiāt irreuerē
 tia; sacmēto. **v**ñdē ligai p̄nt

possunt enim tales esse in peccato et in alijs defectibus. Et quia sanis precierunt: ideo ei effectum habere possunt in infirmitate. Tertio oportet ut sit infirmus in periculo mortis constitutus. Ratio est quod non quilibet sanitas spiritualis est effectus huius sacramenti sed ultima et perfecta que disponit immediate ad actum glorie nec in quolibet necessitate corporali subuenit virtus diuina sed extrema deficiente auxilio humano. **I**so propter utrumque effectum solum in periculo mortis constitutus debet dari. **S**emib' etiam datur qui moritur et sine aliquo actuali infirmitate quod defectus nature reputatur in eis pro actuali infirmitate non ergo debet dari sanis nec omni infirmo adulto nec in quolibet periculo mortis quod non datur de capitandis vel bellaturis. **A**ut nauigantibus quod mors talium imminet ex euentu fortune non ex defectu nature. **A**n autem in eadem infirmitate plures sit dandum. **S**e. fm. tix. quod sic quando est diuturna infirmitas ut propter tisis et similes fm quod homo plures in periculo mortis constituitur. **S**i autem in quibus sanatur et reciduat: tunc a fortiori potest iterari in periculo mortis. **Q**uo tempore autem primo possit inueniendus dari in extremis constitutus: apparet quod tunc quando eucharistia eis datur. **E**t an potest

eucharistiam vel ante sit dandum consuetudini videtur relinquendum si tamen eucharistiam sumere non possit vnguentum esset. **D**icit etiam per de pa. quod si quis expulso non petiit hoc sacramentum ante quam puatus fuit ratione quod forte de periculo non credebatur tunc etiam non veteri ratione potest dari et deberet quod ad hoc deus committit preces sufficere potest si visibile esset eum desiderasse amonitum. **Q**uo ad in. an unctio sit sacramentum necessitatis. **R**ndet Armeanus li. ix. de questione armeani capi. xxvi. quod non est sic necesse quod sine eo nullus saluetur adultus. tamen si infirmus sit forte in peccatis mortibus vel vno: potest contingere quod non adiutus aliorum sacramentorum ecclesie suffragio nec unctio missae sacramentis finaliter sine contritione damnaretur. quibus tamen adhibitis: deus sibi contritionem daret. **I**deo propter possibile casum expedit hoc sacramentum recipere. **E**t capi. xxxix. dicit. **C**onstat iuxta prefata quod potest esse casus in quo dato hoc sacramento infirmus saluaretur qui alias damnaretur. **C**um igitur lateat sacerdos ecclesie quando ille casus in stat. semper aut pro maiori parte sunt incerti quando in stat. et ita artantur ex cura quam gerunt pro illius sacramenti remedium succurrere. **A**lio quam enim non video quam animam infirmi periclitent

Et ex isto sequitur necessitas huius sacramenti in casu scilicet necessitatis talis. Hec eius necessitas arguitur ex magna utilitate eius. Quod ei tam utile sacramentum negligere; cum isto indigeret non imo deum offendere videtur quoniam sine omni difficultate ex parte sui infirmus possit acquirere. qui ei sine difficultate et molestia potest melius facere vel magnum bonum commo- dum spirituale acquirere si negligat non videtur quoniam sit sue salutis neglector et benevolentie domine contemptor. primo amicus dei non esse conuincitur quod eius beneplacitum cum illud persequere potest non explet quando sine difficultate et molestia possit facere ut dictum est videtur ergo hoc sacramentum necessarium esse ad salutem; ita quod si commode haberi potest habeatur. hec de armeniano.

Capitulum Septimum

De matrimonio quod consistit in consensu duorum in signo consensu et inter personas legitimas sunt tria videnda. Primo que eius efficacia. Secundo que matrimonium inchoitum inficiant. Tertio quibus modis sanctificetur matrimonium et quam intentionem habere debeat a contrahentes. Quintum ad primum nondum quod effectus matrimonium secundum the. et alios in iiii. c. d. xxvi. sunt quinque. Primus est

gratia sacramentalis collatio propter difficultatem perpetue obligationis et propter inuicem necessarium in operibus matrimonii. unde quoniam querit cum omnia sacramenta fluxerit a passione christi et ex omni per sacramenta contra manum passionem christi que fuit penalis. quod contra tractantes possunt contra passionem christi presertim cum matrimonium sit delectabile. **Secundo.** Quoniam in matrimonium non contra met passionem christi quo ad penam tamen confortat quod ad caritatem per quam pro ecclesia sibi in sponsam coniungenda passus est. nam sicut aqua baptismi habet quod corpus tangat et cor abluat ex tactu carnis christi. ita matrimonium hoc habet vicem conferre gratiam ex hoc quod christus sua passione illud representauit et non principaliter ex aliqua sanctificatione sacerdotis. Et sicut aqua baptismi cum forma verborum non operatur immediate ad gratiam; sed ad characterem; ita actus exteriores et verba expressa consensu directe faciunt nexum quandam qui est sacramentum matrimonii. Et huiusmodi nexus ex virtute domine institutionis dispositiue operatur ad gratiam que gratia concupiscentie fomitem in sua radice habet removere hoc the. **Secundus** igitur effectus est diminutio concupiscentie propter collatam gratiam. Sed dicitur si matrimonium concupiscentiam